

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis Läänemaa länskommitté.

Nr. 6

Torsdagen den 21 november 1940

Pris 5 sent.

Hela det arbetande folket med i valkampanjen!

Bäraren av makten i ett socialistiskt land äro landets och stadens arbetande folks deputerade. Dessa äro representanter valda av det arbetande folket ur dess egna kretsar. Alltså är den högsta makten folket egen. Men för att kunna utnyttja denna rätt, måste man skapa ett tillräckligt högt politiskt medvetande. Nu, före valet, måste alla vara inriktade på ett framgångsrikt genomförande av dessa.

Enligt Stalins konstitution är Sovjetunionens Högsta Råd det enda och högsta lagliga organet för hela unionens territorium. Rådet består av Unionens Råd och Folkens Råd. Till dess välja vi nu för första gången. Därmed taga även vi del i lösningen av alla politiska, ekonomiska och kulturella frågor inom hela unionen.

Till Unionens Råd väljer man 25 deputerade ur varje valkrets på 300.000 medborgare. Vi välja alltså 4 man. Varje Sovjetrepublik väljer 26 deputerade.

Av detta se vi, att det är folket självt som är representerat i Rådet och att sovjetstyret baserar på folket självt. I det socialistiska samhället har medborgaren stark kontroll över sina representanter. Därav framgår, att den valde ej kan förbigå det arbetande folkets intressen. En sträng kontroll över valjarna och återkallandemöjligheten säkrar deras trohet mot det socialistiska samhällets strävanden.

De förestående valet fordra av det arbetande folket stor politisk mognad. Valkampanjen är en god politisk och praktisk skola. Alla under partiet sorterande organisationer måste bedriva ett ivrigt upplysningsarbete genom sammanträden, meetings och spridandet av litteratur i skolor och företag. Med detta arbete har man redan börjat, och de erhållna resultaten visa det intresse med vilket vårt folk går att utnyttja sina politiska rättigheter. Även studieförklarna ha upptagit förklarande av konstitutionen och valsystemet på sitt program. Flerställda brev till ESR:s Högsta Råd visa med vilket bifall man väntar valet.

Valen gälla det arbetande folkets slutgiltiga seger. Därför får man ej förbise alla de flentliga element, som med alla medel motarbeta dem. Man måste förstärka vaksamheten mot klassfienderna. Alla sabotageförsök måste dödas i sin linda. I ett kapitalistiskt land arbetar det övre samhällslagret politiskt och ekonomiskt mot det arbetande folket på dess egen bekostnad. Ett socialistiskt land däremot är från grunden uppbyggt enligt det arbetande folkets egna intressen. Det råder ej tvivel om att vårt arbetande folk nu kommer att visa sin politiska mognad. Därför sluta vi upp i täta led för upplysningsarbetet inför de förestående valet!

Jaan Tomp — arbetarklassens förkämpe

För 16 år tillbaka, höll estniska bourgeoisien en blodig kamp emot arbetarklassens bästa söner. 149 proletärer ställdes inför krigsdomstolen. Många av dem endast av det skälet, att de voro medlemmar i fackföreningar, att de vågat öppna sin mun för att tala i det arbetande folkets intressen, att de velat skaffa bättre levnadsbetingelser för proletariatet. Bourgeoisien ville knäcka estniska arbetarrörelsens ideellaste männskor.

Under första dagarna av processen, frågades de anklagade, om de bekände sig som skyldiga. Kämparna för det arbetande folket, anhängare av den ädla marksistiska läran hade ingen skuld. De svarade som en man, att de ej kunde erkänna sig som skyldiga inför en borgerlig domstol, att de ej anse deltagandet i arbetar-

rörelsen som något brott, utan som en hederssak. Sådana svar tyckte ej officerarna-domarna om.

När man hunnit fram till den anklagade kamraten Tomp, svarade denne med proletärsk dristighet: „Inför statsrövars och uslingars domstol erkänner jag mig ej för skyldig. Det arbetande folket kan döma över eder...“ Denna mening tilläts inte att sägas till slutet av kamrat Tomp, utan han fördes med våld från rättegångssalen. Vid utförandet ropade han: „Leve arbetarnas och bondebefolkningens regering!“

Det var tillräckligt för att en duktig son till det arbetande folket skulle dömas till döden. Utan den minsta överläggning dömdo bourgeoisens fäldomstol kamrat Tomp till döden genom skjutning. Det dröjde

ESSR-s provisoriska Överpresidiums bestämmelse

angående omorganiseringen av domstolssystemet

Enligt Sovjetunionens förordning angående omarbetandet av sovjetrepublikernas och de autonoma republikernas nu gällande domstolssystem komma följande förändringar att företagas inom detsamma:

- 1) de högsta domstolarna (jaoskonnakohtud) ombildas till folkdomstolar (rahvakohtud);
- 2) provincialdomstolarna (ringkonnakohtud) — till domstolar med samma namn för behandling av första och andra gradens mål;
- 3) Rådhusrätten (Kohtukoda) — Sovjetrepublikens högre instans (Ulemkohus);
- 4) Statsdomstolen (Riigikohus) elimineras;
- 5) föreslå justitiefolkkommissariaten att utarbeta och förelägga ESSR-s provisoriska Överpresidium till stadfastande föreskrifterna om bortkallning och ställföreträdande av medlemmar; folkdomstolarna och provincialdomstolarna och likaledes om ordningen vid val av domare och bisittare.

ESSR-s Provisoriska Överpresidiums ordförande J. Vares.

ESSR-s Provisoriska Överpresidiums sekreterare V. Telling.

Tallinn, den 16 nov. 1940.

Skolferier, högtider, och bemärkelsedagar under andra hälften av skolåret 1940-41.

Bildningsfolkkommissariaten har utfärdat en föreskrift angående skolferier, högtider och andra bemärkelsedagar i skolor under 1940/41 läsårets andra hälft.

Enligt föreskriften firas den 22 januari som V. I. Lenins födelsdag. Samma dag ägnas i skolorna en lek-tion V. I. Lenins minne och eleverna upplysas antingen klassvis eller under en gemensam akt om betydelsen av V. I. Lenins verk.

Den 23 mars avslutas tredje kvartalet och betygen undelas. Vårsemesteren varar i alla skolor från den 24 till den 31 mars.

Den 1 och 2 maj äro skolorna stängda med anledning av majfestligheterna. Den 30 april upplysas eleverna under en lektion om majfestligheternas betydelse. Den 2 maj anordnas värfester för mellanskolans högre klasser.

ej 24 timmar, förrän böderna hade förrättat sitt verk.

Kamrat Tomp var en proletär från fabriken. Han arbetade i Waldhof i Pärnu, i "limarine" och andra fabriker. I arbetarrörelsen deltog han som en uppriktig och ädel kamrat, vilken snart hade fullständigt förtroende av Tallins proletariat.

Genom mordandet av Tomp, förlorade estniska proletariatet en av sina allra bästa söner. Det blodiga klasskriget förmådde emellertid inte att förhindra denna idé att komma till makten, för vilken kamrat Tomp hade offrat sitt liv.

Den 28 maj avslutas fjärde kvartalet i alla skolor i fall ingen särskild bestämmelse utfärdats. Den 30 maj börja provningarna. Den 7 juni avslutas skolarbetet i alla skolor.

Tävlan för spridandet av bolsjevistisk litteratur

E. U. K. F:s Läänemaa Kommitté anordnar en vidsträckt bolsjevistisk tävling för spridandet av tidningar bland de kommunala kommittéerna under tiden 25 nov. — 26 dec. Länskommittén kommer att utdela både individuella som kollektiva pris. Största antalet poängar ger beställningarna av tidningen „Kommunist“. Dessutom tävla ungdomskommunisterna om ett pris utfäst av E. U. K. F:s Centralkommitté för spridandet av ungdomskommunisternas centralorgan „Noorte Hääli“. Ungkommunisterna i Läänemaa ha ett drygt arbete framför sig, då tidningsläsning är mycket ringa utbredd i nämnda län. Därför taga de unga som paroll: „Äminestane en bolsjevistisk tidning till varje gård i Läänemaa“. I de kommunala kommittéerna hyser man stort intresse för en sådan tävling.

Alla estlandsvenskar prenumerera på
Sovjet-Estland!

Större ersättning för potatisen

För potatisodlarna i ESSR ha större möjligheter än någonsin för öppnats på potatismarknaden. Ett förhållande som var otänkbart under den kapitalistiska regeringens tid. I vårt stora hemland har en enastående marknad yppat sig för vår matpotatis, liksom för potatisen till industrier där stärkelse och sprit tillverkas av den.

I närheten av vårt hemlands — Sovjetunionens — industricentra yppa sig stora möjligheter för våra potatisodlare både nu och i den närmaste framtiden, möjligheter som förr icke utnyttjats.

Parallellt med utvecklingen av nya marknader för potatisen, reformeras även potatishandeln. Om man förr hade att göra med hundrade uppköpare och spekulanter som gjorde stor profit på handeln och därvid betalade den minsta ersättning åt potatisodlaren, så försiggår nu uppköpingen av potatisen genom kooperativa eller nationaliserade företag, d. v. s. av företag som förklarats för folks egenhet, företag som arbeta under beständig kontroll och vilkas renvinst ej

försvinner i privatföretagares fickor utan som går till hela folks bästa.

På potatishandels område finns ännu även några privatföretagare, men de största noterade priserna betalas av ETK, nationaliserade A/B. Rumborg, Tuberga mottagningspunkter, av stärkelsefabrikerna och spritfabrikerna. Av nämnda företag uppköpes hela potatisproduktionen på grund av de nya utslakterna till export av varan. Vid emottagandet av potatisen betalas för matpotatisen 5 kr pro kvintal, för fröpotatisen 5.00—6.70 kr och för potatisen till stärkelse- och spritfabrikerna 23—25 kr pro kg. Vid en jämförelse med föregående års priser, se vi att en stögring av 60—100% skett.

Då detta års potatisskörd betydligt överträffar förra årets, med ungefär en fjärdedel och även priset är högre, så möjliggör även detta en nödvändig inkomst för jordbrukarna och dessa kunna i sin tur använda de erhållna pengarna för inköpet av nödvändig materiel inom hushållet.

Läänemaas ungdomskommister i valkampanjen.

Kommunistiska ungdomarna i Läänemaas deltaga med stort intresse i valkampanjen. Man gör ett vidsträckt informationsarbete bland gamla och unga, för att klarlägga för dem viktigheten av att endast välja de bästa och främsta arbetarna. De unga äro särskildt intresserade av sitt arbete, emedan det nu för första gången yppar sig tillfälle för dem att aktivt deltaga i valet och valkampanjen. De unga känna sig som fullberättigade sovjetmedborgare.

Agrarlånet utlämnas i kontanter till lantbrukarna

I Harjumaa ha bytpressare-kulackerna på flera håll utspitit rykten, att jordbrukarna som nu fått sig jord tilldelad och inlämnat en ansökan för erhållande av agrarlån, överhuvudtaget ej skulle komma att få sådana.

Man skulle sålunda endast få ett slags papper i stället för pengar och lantbrukaren vore själv tvungen att uppsöka platser där han kunde få köpa något för detta papper.

Sådana rykten äro fullständigt utan grund och provokatoriska.

Engligt vad vi erfara från Agrarbanksens estniska kontor, ha låneansökarna i Harjumaa redan till största delen fått pengar utbetalade. Man skickar helt enkelt ett meddelande och vid uppvisandet av detta utbetalas pengarna. (ETA).

Firandet av Friedrich Engels' födelsedag i skolorna

Den 28 nov. ha 120 år förflutit sedan Karl Marx' närmaste medarbetare Friedrich Engels föddes. Denna dag befästes i skolorna med akt på morgonen eller under den sista lektionen, varvid man upplyser eleverna om Friedrich Engels' liv och verk.

(ETA)

Estniska Arbetarförbundets symfoniorkesters koncert på Vormsö

Som redan tidigare omnämnts i denna tidning, anordnade Estniska Arbetarförbundets symfoniorkester en koncert den 31 okt. i Folkets Hus i Hullo. Redan tidigt påbörjades förberedelserna för denna tilldragelse. Överallt hade reklamplakat med text på svenska och estniska utsatts.

Kommunalförbänden hade utkommerat 15 hästskjutsar till Sviby hamn för att mottaga de anländande musikanterna.

Trots det att man hade arbetad, hade en talrik publik infunnit sig. T. o. m. samlingar över 70 år märktes bland de närvarande. Det är ju inte så ofta man har tillfälle att få höra sådana saker som den ifråga-

varande koncerten på Vormsö. Programmet inleddes med hymnen för hela världens arbetande folk „Internationalen". Man måste säga, att det verkade kraft över denna sång, då den sjöngs av en propptillad sal tillsammans med orkesterns mäktiga toner. Av de övriga numren slog särskilt „Svenak fantasi" an på publiken. Längre komma tonerna av detta musikstycke att ljuda i vormsöbarns bröst. Vi hoppas bara, att ifall vi i fortsättningen bli i tillfälle att få ett sådant värdefullt besök, att det blir på en vildad så att hela öns befolkning kan komma och njuta av musiken. —ms.

Bekämpa lösa rykten!

Liksom i andra delar av Sovjet-Estland, förekommer det även i Svenskbygdens sådana personer, som varit trogna anhängare till den gamla borgerliga regeringen och nu i det nya samhället försöka utsprida illegala skvallerhistorier om det nya socialistiska samhället. Dessa personer ha förut tillhört sådana organisationer som „Isamaalil", „Kaitse" m. fl.

Det arbetande folket bör inte taga någon notis om dessa skvallerhistorier utan lugnt fortsätta med sitt arbete. Sovjetregeringen, som är det arbetande folks regering, kommer alltid att se till, att arbetarklassens fordringar och önskingar bli uppfyllda.

Följande lilla episod ger en liten beskrivning över, hur löjlga dessa påhittade historier kunna vara.

En kväll satt min mor och jag framför brasan i köket, tillsammans med några kamrater, då dörren plötsligt slogs upp och grannens hustru kom inträde med andan i hälsen och frågade, om vi hade hört den senaste nyheten. Vi kann inte alla svara utan hon fortsatte i samma tempo som då en kvarn mal. Hela

den skulle evakueras inom loppet av två veckor.

„Vart skola då öborna evakueras," frågade någon.

„Till Bessarabien," svarade grannens hustru.

„Var ligger manne Bessarabien," undrade min gamla mor.

„I Arabien," svarade vår grannes hustru med viktigt min. d. l.

„Ungkommunist i Sverige önskar brevväxla med en svensktalande ungdomskommunist i Sovjet-Estland. (Önskvärd vore med en flicka i Åldern ca 17 år).

Brevet torde sändas under adressen: Ingvar Augustsson, Wallenbergsgatan 1-a, Göteborg, Sverige.

Vi påminner alla, att prenumerationer av tidningar och tidskrifter bör inlämnas till den 27 Senare inlämnade prenumerationer bli möjligen otillfredsställda.

Därför inlämnas Edra prenumerationer redan nu!

Det anabbaats och mest ändamålsenliga sättet är att prenumerera genom lokala postkontor och postagenter.

I fabriker och företag i Eder distrikt hava de lokala kommittéerna utnämnd representanter som mottaga prenumerationer. Anlita deras hjälp!

Några minnen från den förra agrar-reformens genomförande på Vormsö år 1919—1920

Efter den stora omvälvningen i juni månad, då det arbetande folket kom till makten, förklarade den nya riksdagen vid sitt andra sammanträde all jord för folks egenhet. På grund av detta beslutade den nya regeringen att genomföra en ny agrarreform, där varje arbetande hade rättighet till jord.

År 1919—20 genomfördes också i Estland en borgerlig jordreform. De stora landgodsen blevo nog utdelade, men i stället för att ge jorden åt det arbetande folket, gav den borgerliga estniska regeringen den bästa jorden huvudsakligen åt högre officerare och kapitalister vilka hade deltagit i klasskriget och understött detta medan den egendomslösa familjefadern fick den dåliga jorden eller ingen jord alls.

Vid tillkännagivandet av den nya agrarreformens genomförande i Sovjet-Estland strömmade tusentals pro-

letärer i alla delar av landet till kommunalhusen för att begära jord. I Vormsö kommunalhus var trängseln ibland så stor, att alla jordönskare inte kunde få tillträde samma dag, utan måste nästa dag återkomma. Det var intet under, att enguätsbladen, som Länsstyrelsen i Hapsal hade skickat, efter några dagar voro slut och kommunalstyrelsen var tvungen att begära nya. Alla egendomslösa önskade jord och ville börja ett nytt, lyckligt liv i det nya socialistiska riket.

Bland de egendomslösa jordönskarerna fanns det även sådana, som vid 1919 års jordreform hade begärt jord, men inte fått. En av dem berättade följande: „Vid den förra jordreformens genomförande begärde jag också jord. Kommittén, som var tillsatt att utdela jorden, frågade mig, om jag hade några förtjänster att uppvisa för det nya, borgerliga Estland. Nej, det hade jag inte, men jag var egendomslös, var gift, hade tre barn och min gamla mor att underhålla. Efter en stunds överläggande fann kommittén, att det inte fanns någon jordeserv till övers för mig. I

samma ögonblick inträdde en av öns rikaste män. Honom bjödo de genast sätta sig på en stol och frågade, vad han ville. Jo, saken var den, att han hade några förtjänster i klasskriget och nu önskade han få jord av dem. — Men Ni har ju förut 40—50 ha jord? — Ja, det var nog sant men det skulle inte skada med ett 10-hektars tillägg. Naturligtvis fick han, medan jag, som var alldeles utan även förblev utan," slutade vår berättare.

En annan av dem berättar: „Vid den förra jordreformen fick jag 5—6 ha jord i „Präst-Hoitgård" (Vetegårdet). Först fick jag odla den gratis, men efter några år fick jag börja betala en ränta av 15—20 kr om året för den. När ytterligare några år hade förflutit, meddelade mig jordbruksministeriet alldeles oväntat att i fall jag fortfarande önskade behålla jorden, måste jag köpa den av staten för 600 kr. Först hade jag fått jorden till skänks, sedan fått börja betala ränta för den och nu skulle jag slutligen köpa den, om jag önskade behålla den.

— Då jag var gift och hade två

barn att föda, återstod för mig ingenting annat än att gå in på deras villkor. Jag måste nu betala 60 kr. årligen till staten för jorden.

Efter det tio år hade gått, hoppades jag, att jorden skulle vara betald och vara min, men året efter, fick jag ett meddelande, att jag skulle betala 60 kr. som avgift för jorden. Jag reste genast till Länsstyrelsen i Hapsal, och frågade vad det skulle betyda; jag hade ju redan betalt min jord, men jag fick endast det torra svaret att om jag önskade behålla den måste jag betala. Jag betalade. Det var i fjol.

I år i maj månad fick jag samma meddelande. Jag reste åter till Hapsal och vägrade att betala. Man sade, mig att det var sista inbetalningen och hotade att med tvång utpressa dessa pengar, om jag inte ville betala. Men deras onda planer fingo aldrig uppfyllas tack vare den nya arbetarregeringen vilken befriat oss från dessa uttagare-rovdjur," slutar vår andra talesman och kastar en hälsk blick på väggen, där Pjäs' och Laidoners bilder förr hängde.

„Vormsöbo"

Fiskeriets Huvudstyrelse har bildats

ESSR Folkkommisariet beslöt att underordna organiserandet och ledningen av fiskeriet Inhemskas Industri Folkkommisariat.

För att utveckla fiskeriet, förbättra fiskarbefolkningens levnadsvillkor och utkoppla uppköpare beslöt Estniska Sovjetrepublikens Folkkommisariat att underordna fängst, fisk-avel och fiskindustri Inhemskas Industri Folkkommisariat, som åtager sig organiserandet av insjö- och strandfiske, bildandet av fiskeritarteller och fiskindustri, ordnandet av uppköp från fiskare och arteller samt utrustandet av fiskare och fiskeritarteller med nödvändiga redskap.

För att mer ändamålsenligt kunna ordna fiskeriet grundade man vid Inhemskas Industri Folkkommisariat Fiskeriets Huvudstyrelse. Under denna sortera "Fiskericeentralen", fiskareföreningarnas Centralförening och Fiskeribyrån.

Ovan nämnda fiskeriföretags ledare ge oss följande upplysningar: Fiskeriet Kooperativföreningens Centralförening "Fiskericeentralen" ("Kallakeskus") har tagit till sin uppgift, att hjälpa ESSR regering och parti vid uppbyggnaden av den estniska socialistiska fiskerihushållningen. Med detta arbete har man börjat för redan en månad sedan. Den planlösa kapitalistiska fiskerihushållningen hade underlåtit att ordna med även de mest nödvändiga förvaringsrum och broar vid stränderna. Likaledes saknades system för torgföringen inomlands. Främst började man med organiserandet av fiskarbefolkningen. För fängstens säkra avyttring och uppköparnas utkoppling har man i gångsatt bildande av 57 fiskarekooperativer, av vilka några 40 redan börjat sin verksamhet. Vid kooperativerna grundar man för fiskarna kulturcirklar, som hjälpa till att ge nytt liv i strandbefolkningens arbete och höja dess kulturella nivå. Nyligen grundades vid Pelpus 14 kooperativer, på Üsel och Dagö 3, i Viru krets 3

och Nove tidigare uppköpppunkt ombildades även till kooperativ.

Uppköpppunkter förlades till Ön Wrangel och Purtsi, där man samtidigt började med ordnandet av kooperativer, för vilka fiskarkretsarna visa det största intresse.

I större provinsiella samhällen har man bildat fiskerikontor, vilkas uppgift är att koordinera fiskerikooperativernas arbete och förse omnejden med fisk direkt eller genom mejeripresentanterna. F. n. är "Fiskericeentralens" största kontor förlagda till Rakvere och Tartu. Rakvere kontor står i förbindelse med kooperativerna längs Nord-Estlands kust och producerar nu främst saltad ansjovis och strömming. Tartu kontor har hand om realiserandet av Pelpus distriktets fängst. Inom den närmaste framtiden förläggs man kontor även till Viljandi, Põltsamaa, Valk, Võru och Petseri. Från den 31 aug. har "Fiskericeentralen" exporterat 580.000 kg fisk eller 58 procent av hela ESSR:s fiskexport.

Som det av motvarande statistik framgår har strandbefolkningen med regeringens och partiets hjälp avskat sig alla månglare och i dessa ställe har trätt ett starkt växande socialistiskt hushållssystem. Medan i september "Fiskericeentralens" betydelse ännu var relativt obetydlig, har den från den 1 okt. till den 5 nov. medlat försäljning och export av 489.730 kg fisk, vilket utgör 64% av fängsten i hela ESSR under nämnda tidrymd. Man har även ombesörjt export av torsk, vilken man ej kunde avyttra under den kapitalistiska regimens tid. Emedan importen av sill på grund av internationellt rådande förhållanden kommer att avsevärt minska, måste man lägga stor vikt vid omarbete av fiskeriet. Utan tvekan Sovjetunionens rika erfarenheter på fiskeriområdet komma vi att skapa en förebildlig fiskindustri, som är fri från alla utslagsgenomgångar och tillfälliga hushållsöndrar.

Valkampanjen har börjat

"Vi vill sätta till all vår kraft, för att få endast de bästa representanterna för det arbetande folket i Högsta Rådet."

Den 12 Januari kommer det estniska folket att för första gången gå till valurnan för att välja sina bästa söner och döttrar till Sovjet-unionens Högsta Råd och till Folkrådet. Valkampanjen började redan den 12 november d. 4.

Det arbetande folket inledde valkampanjen med blyxtmeetings över hela landet. I huvudstadens och provinsskadernas fabriker föranstaltade man blyxtmeetings, där folkkommisarierna, fabrikenas direktörer, kommittémedlemmar, EK(b) Partiets medlemmar och andra talade. På dessa meetings, som hölls efter arbetsdagens slut, fattade man resolutioner, av vilka vi nedan anför en karaktäristisk:

"Vi, arbetare, mottaga med högsta tillfredsställelse meddelandet om va-

len till Sovjetunionens Högsta Råd och Folkrådet. Vi vill sätta in all vår kraft för att få valda endast de bästa representanterna för arbetarklassen, arbetsdugliga och kunniga, viljestarka och ärliga människor, som är trogna det arbetande folkets kamp, det socialistiska fosterlandet och Lenin-Stalins stora parti. Vi inviger kampanjen med starkt socialistiskt uppbyggande arbete, med stahhanovism och hjälpa till, att valen den 12 januari 1941 över hela ESSR måtte lyckas 100 procentigt.

Likaledes har man i flera fabriker beslutat att bojkotta valkampanjens början med en stor arbetstävlan.

På landet har man endast på några få ställen haft blyxtmeetings med anledning av de förestående valen. Lantarbetarnas fackförening och EK(b)P skola emellertid med det snaraste ordna med upplysande sammanträden och meetings även på landsbygden.

Sovjets läkarekonst

Presidiet för vetenskapliga medicinska institutet, vid Sovjetunionens Hälsovårdsministeriat stadfäste planen för vetenskapliga forskningsarbeten för år 1941.

I Sovjetunionen har stora framsteg gjorts för bekämpandet av infektionssjukdomar. Verkningsfulla medicinska och profylaktiska läkemedel ha utexperimenterats emot influensa (gripp), t. ex. genom inandning av mjölksyra och med insprutning av antgift under huden. Försöken ha gett mycket goda resultat. För närvarande användes dessa läkemedel i stor utsträckning, och som resultat av detta, får man räkna en 28-procentig förminskning av insjuknade i influensa för innevarande år i Sovjetunionen. Dessa utmärkta resultat tillfredsställa emellertid ännu icke Sovjets läkarevetenskap. Forskningsinstituterna arbeta på problemet, hur man kunde förstora verknigen av vaccinerna. Diagnosmetoder utarbetas för infektioner (dysenteri, tyfus och barn-diarrhe) och läkemedel för bekämp-

andet av dessa sjukdomar, särskilt i byarna.

Stor uppmärksamhet fästes vid hälsovårdsfrågor som beröra barn och minderåriga.

Ett vittomfattande nät av olika vetenskapliga- och barnsjukvårdsanstalter har varit orsaken till en tvärs stoppning av barndödligheten i Sovjetunionen och till en betydande förminskning av difteri, skarlakansfeber, tuberkulos och reumatism. Just nu uppgår man en plan för lakttagande av försäkringsåtgärder. I slutet av innevarande år börja obligatoriska insprutningar mot difteri för alla barn i åldern 1—8 år. Nästa år företags en vaccination mot tuberkulos åt mer än en miljon barn. I många städer har man funnit ett förträffligt medel emot kikhostan genom att företaga flygturer med barnen.

En betydande del av planen har även ägnats sär- och kirurgiproblemen.

(TASS — ETA)

Om klasskampen

Utdrag ur kamrat V. I. Lenin tal till ungkommunisterna den 2. okt. 1920.

Vad är klasserna överhuvudtaget? Det är de som tillåter den ena delen av samhället att tillägna sig den andras arbete.

När en del av samhället tillägnar sig hela landet — då har vi att göra med gårdsägarna och böndernas klass. När en del av samhället äger fabriker och företag, aktier och kapital, medan den andra delen arbetar i dessa fabriker — då har vi kapitalister och proletärer.

Det var icke svårt att förjaga tsaren — därtill behövdes endast några dagar. Det var icke särskilt svårt att förjaga gårdsägarna — detta genomfördes inom loppet av ett par månader; det är icke alltför svårt att förjaga kapitalisterna.

Men vi har ännu icke hunnit utplåna klasserna; fortfarande består fördelningen arbetare och bönder. När bonden sitter på sin jordlapp och tillägnar sig överflödigt säd, d. v. s. säd som han icke behöver för sitt

eget uppehåll och för sina kreatur, då andra återigen förbliva utan bröd, så är bonden redan en utsugare. Ju mera säd han behåller, dess nyttigare för honom, de andra får svälta. "Ju mera de svälta dess dyrare säljer jag min säd."

Det är nödvändigt, att alla arbeta efter en gemensam plan i ett gemensamt land, i gemensamma fabriker och företag, och efter en gemensam förordning. Är detta lätt att genomföra? Som ni ser är lösningen här icke lika lätt som förjagandet av tsaren, gårdsägarna och kapitalisterna. Här är det nödvändigt att uppfostra proletariatet, att lära om en del av bönderna, att draga över på sin sida dessa som hör till den arbetande lantbefolkningen, att bryta motståndet av de bönder som hör till de förmögna och samla sig förmögenheter på bekostnad av andras nöd.

Alltså har proletariatets kamp icke fyllt sin uppgift genom störtandet av tsaren, genom förjagandet av gårds-

ägare och kapitalister — och just detta är denna samhällsordnings uppgift, som kallas för proletariatets diktatur.

Klasskampen pågår; den har endast ändrat sin karaktär. Det är proletariatets klasskamp för att hindra de gamla utsugarna från att återvända, för att ena den blinda lantbefolkningens spridda massor. Klasskampen pågår och vår plikt är att underordna alla våra intressen denna kamp.

Och vi underordna vår kommunistiska moral denna plikt. Vi säger: moral är det som är till nytta för utplånandet av det gamla samhället som baserat på exploatering och för förenandet av alla arbetande omkring proletariatet som skapar ett nytt kommunistiskt samhälle.

Den kommunistiska moralen är till nytta för kampen som förenar det arbetande folket mot all exploatering, mot all privategendom, ty privategendomen ger åt den ensaka individen detta, som har skapats genom samhällets arbete.

Jorden är vår gemensamma egendom.

Men om jag från denna gemensamma egendom tar en jordlapp, uppträder där två gånger så mycket säd som jag själv behöver och med den överflödiga delen spekulerar? Om jag därmed räknar att ju mera hungriga det finns dess bättre pris får jag? Handlar jag då som kommunist?

Nej — som utsugare, som privatägare. Mot detta måste vi kämpa.

Om allt förblir så som det är, då går allting tillbaka till den kapitalistiska makten, till den borgerliga makten, såsom det upprepade gånger har hänt i föregående revolutioner. För att icke låta den kapitalistiska och borgerliga makten resa sig upp igen, är det nödvändigt att icke tillåta en sådan ordning, är det nödvändigt att enstaka individer icke rikta sig på andras bekostnad, är det nödvändigt att alla arbetande förena sig med proletariatet och bilda ett kommunistiskt samhälle.

Just detta är det säregna i kommunistiska ungdomförbundets och organisationernas främsta uppgift.

(Forts.)

De grekiska trupperna rycka fram

Redan inne på albanskt territorium

Aten, den 18. nov. (TASS.) Tidningen "Ethnos" meddelar, att den grekiska armén på fyra ställen trängt igenom den italienska fronten. Man har erövrat strategiska punkter norr och söder om Koriza. Vägen mellan Koriza och Agryrokastron-Koriza står under ständig kontroll från grekernas sida. I Pindus' bergområde ha grekerna erövrat den till hälften förstörda staden Koniza och ett mindre samhälle. Staden Erseke är under oavbruten gevärsseld. I norr ha italienerna tvingats retirera till den andra befästa linjen vid Elbasan. Enligt ingångna meddelanden ha de grekiska trupperna omringat Koriza från tre sidor. Italienerna retirera mot sydväst längs Devols floddal.

(ETA.)

I sammandraget för krigsoperationerna meddelar den grekiska krigsmaktens överkommando, att den 16. och 17. nov. långa hela fronten, men framför allt i bergområdena öster om Koriza, häftiga stridor förekommit. De grekiska trupperna ha tagit en mängd krigsfångar och krigsmaterial.

Den amerikanska agenturen "United Press" korrespondent meddelar, att italienerna draga sig tillbaka från Koriza. Staden har helt omringats av grekiska trupper.

Reuter meddelar, att de grekiska trupperna återerövrat alla grekiska byar, som besatts av italienerna. Koriza var den sista punkten, där italienerna höll stånd. De grekiska trupperna fortsätta ihärdigt sin frammarsch in på albanskt territorium.

Födoämnen ransoneras

Aten, den 18. nov. (TASS.) Tidningen "Vradyni" meddelar, att penninginsamlingen för fronten på uppmaning av ministerrådet fortgår.

Frågor angående ransonering av matvaror ha hänskjutits till ekonomiministeriet. Normerna för socker, ris och turkiska böner ha fastslagits till 300 gr per person och månad. (ETA.)

Aten, den 18. nov. (TASS.) Den grekiska försvarsmaktens överkom-

mando offentliggjorde den 17. nov. följande: Längs hela fronten i såväl Epirus som i bergstrakterna öster om Koriza förekommit strider.

Vi ha tagit nya fångar och från fienden erövrat kanoner, mortirer och olika slags krigsmaterial. Ökat fiendens motstånd och hans verksamhet i luften, ha vi erövrat högplatåer av stor strategisk betydelse. (ETA.)

Kommuniké om kamrat V. M. Molotovs förhandlingar

Under vistelsen i Berlin, den 12-13 nov. d. å., hade ordföranden i Sovjetunionens Folkkommisariatsråd och utrikeskommissarien kamrat V. M. Molotov samtal med rikskansler Hitler och med utrikesminister von Ribbentrop. Förhandlingarna föregingo i en stämöfär av ömsesidigt

förtroende och rönt förståelse i alla viktigare frågor av vilka Sovjetunionen och Tyskland äro intresserade.

På morgonen till den 14 november begynte Folkkommisariatsrådets förordande och utrikeskommissarien för Sovjetunionen, kamrat V. M. Molotov, sin återfärd till Moskva.

Mussolini talade Det grekiska landskapet möjliggör ej blixkrieg

Rom, den 19 nov. (TASS.) Stefani meddelar, att Mussolini den 18 nov. talade vid fascistiska partilogsamlingens ledares rådsläpning.

På tal om kriget framhöll Mussolini engelsmännens förluster i brittiska Somalilandet och den blixtnabba erövringen av Sidi-Barrani från de italienska truppernas sida. Vidare sade Mussolini, att med anledning av krigstillståndet en mängd restriktioner komme till stånd, vilka ännu äro uthärdliga, men i framtiden komma att bli ännu svårare emedan kriget gäller tillintetgörandet av nutidens Karthago-England.

Mussolini påpekade att förbundet med Tyskland blivit fastare på alla områden. På tal om Grekland, nämnde han att den tyska generalstaben är i besittning av dokument, som bevisa att grekerna redan i maj beviljat fransmännen och engelsmännen baser. Det måste bli ett slut på detta, och det skedde den 28 okt., när de italienska trupperna marscherade över den grekisk-albanska gränsen. Det grekiska landskapet möjliggör ej blixkrieg. Men kriget är ännu i sin första fas, och Italien har tillräckliga resurser för att bryta allt motstånd. Engelskt bistånd kan ej rädda Grekland från en katastrof. Mussolini sade, att

Större flyganfall mot England

I Coventry fölls över en halv miljon kg. bomber.

Berlin, den 16 nov. (Tass.) I samband med bombandet av centret för den engelska flygindustrien — Coventry — meddelar Deutsches Nachrichtenbureau, att man i auktoritativa kretsar i Berlin anser detta bombanfall som det största i luftkrigets historia. I anfallet deltog 500 flygplan av vilka varje föllde 1000 kg sprängbomber. Dessutom fölls 30.000 kg brandbomber.

Bomberna förorsakade skada i såväl större som mindre industriella företag i Coventry. En jätteeldavädd utbröt, som syntes på 200 kms avstånd. Enligt Deutsches Nachrichtenbureau ha under bombfällningen motorfabrikerna "Standard Motor Company", "Dimler and Company" och andra lagts i ruiner. Det tyska flygvapnet företog även den 14 nov. anfall mot London, Dover och andra städer i södra England.

(ETA.)

40.000 arbetslösa i Norge

Den norska pressen meddelar, att man i Norge räknar med omkring 40.000 arbetslösa. I samband med säsongarbetenas avslutande på vintern, kommer de arbetslösa antal att ytterligare ökas. Norska tidningar nämna, att Tyskland och Norge kommit överens om överföring av norska arbetare, framför allt arbetslösa, till Tyskland. Det meddelas att man sänder över 20.000 kvalificerade arbetare.

Hamnarbetarnas strejk i Finland

Helsingfors, 15. 11 (Tass.) Tidningen "Suomen Sosialidemokratii" meddelar i sitt nummer från den 13 nov. att den 12 nov. hamnarbetarna i Pietarsaari strejkt. Arbetarna fordra löneförhöjning. Den socialdemokratiska tidningen anser denna strejk för "vildstrejk", emedan den börjades utan fackföreningens tillstånd. (ETA.)

Från utlandets politiska horisont

De senaste tio dagarna medförde å ena sidan den brittiske premiärministern Churchills och å andra sidan den tyske rikskanslern Hitlers officiella förhållanden. Churchill har under denna tid två gånger uppträtt: den 5 nov. i underhuset och den 9 nov. på en av Londons överborgmästare anordnad bankett. Varken den ena eller andra gången hade han något tröstande att delge sina landsmän. Premiärministern erkände öppet de växande svårigheter utvecklingen av kriget medfört, i synnerhet efter det Grekland blivit krigsskådeplats.

Han tillstod även, att de tyska ubåtarna och flygarna i framtiden kunna anställa ännu större förodelser, vilka skulle betyda växande svårigheter för transporten av krigsmaterial och födoämnen över havet. Därav framgick att England för att kunna hålla ut tills det segrat måste skapa övervikt över fienden ej blott på havet utan även i luften. Det måste

bilda en armé, som, när tiden är inne, kunde gå till anfall. För detta ändamål, sade Churchill, måste England samla alla sina krafter, och ingenting skulle kunna tvinga det från förverkligandet av denna föresats. Churchill förklarade den väg Stor-Britannien slagit in på för svar, men uttryckte även fast vilja att övervinna svårigheterna. Den första och "oundgängliga" uppgiften vore att skydda tillförselvägarna på havet, ty därav berodde allt det övriga.

Den tyske rikskanslern Hitler talade den 8 nov. i München med anledning av årsdagen för framträdandet 1923. Hitler påpekade, att han upprepade gånger erbjutit fred, men att han varje gång tillbakavisats. Nu vore ej mera någon kompromiss möjlig, utan Tyskland ville kämpa till slut. Vidare framhöll Hitler, att Tyskland ännu icke använt alla sina resurser. Tyskland tillsammans med sina förbundna vore tillräckligt starkt att träda emot vilken kombination som helst.

Av dessa yttranden kan man dra endast en slutsats. Det förödande imperialistiska kriget om maktfördel-

ningen kommer att fortvara med växande grymhet. De tyska och italienska arméledarnas sammanträffande den 15 nov. i Innsbruck, där, som man erfarit, gemensam krigsföring dryftats, låter ana en intensivare verksamhet på fronterna och möjligtvis även — fronternas utvidgning. I samband därmed kunna vi nämna den diplomatiska aktivitet, för vilken Rumäniens premiärminister Sturdza besök i Rom den 13 nov. var. Besöket avslades på Mussolinis inbjudan. Officiella meddelanden understyrka solidariteten mellan Rumänien och axelmakterna.

En händelse, som vi ur krigutvecklingens synpunkt ej få underskatta, är Roosevelts återval till president. I Tyskland och Italien mottogs man detta meddelande tämligen kallt som en händelse man varit förberedd för.

Man tillfogar, att valet av Roosevelts rival Willkie ej ändrat förhållandet, ty dessa båda ha samma utrikespolitiska åsikter. Tyskland och Italien veta, att Roosevelt ej hyser alltför ömma känslor mot fascismen, men man uttrycker i alla fall förhoppningen, att den återvalde presidenten ej

för USA från "det icke-krigförande" rikets ståndpunkt. Emellertid förspörjas även röster, som framhålla, att Roosevelts återval skulle medföra oönsade följder ("Hamburger Fremdenblatt").

Man (villar ej på att Amerika fortfarande kommer att understöda England.

I en tid, där man sår så mycken död, väckte en gubbes bortgång föga intresse: Neville Chamberlain, den tidigare brittiske premiärministern dog.

Under ett år före krigets början talade man om honom som mannen, som sökte rädda freden i Europa. Med sin flygning till Hitler — och ej mindre genom sin parapl — stod han i brännpunkten för de imperialistiska staternas politik. Han räknade fördraget i München som sin seger, men knappt ett år senare förklarade han Tyskland krig.

I Berlin kunde man ej undgå att dra sig till minnes hans ord vid krigsförklaringen: "Jag hoppas få leva, tills Hitler dukat under." Men sakerna togo en annan vändning.